

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

شماره ترتیب چاپ ۲۸۹
شماره چاپ سابقه
شماره دفتر ثبت ۱۳۹

دوره ششم - سال اول

۱۳۷۹ - ۱۳۸۰

تاریخ چاپ ۱۳۷۹/۸/۸

لایحه

لایحه تغییر قانون اصلاح بند (۱) ماده (۱۸) قانون
گذرنامه - مصوب ۱۳۷۰ - و اصلاح ماده (۳۳) قانون
گذرنامه - مصوب ۱۳۵۱ -

امنیت ملی و سیاست خارجی

کمیسیونهای ارجاعی

قضائی و حقوقی

اداره کل قوانین

بسمه تعالی

شماره ۲۰۵۶۸/۳۱۴۴۷

تاریخ ۱۳۷۹/۸/۱

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای کروبی
ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

لایحه تغییر قانون اصلاح بند (۱) ماده (۱۸) قانون گذرنامه - مصوب ۱۳۷۰ و اصلاح ماده (۳۳) قانون گذرنامه - مصوب ۱۳۵۱ - که بنا به پیشنهاد وزارتخانه های امور خارجه و کشور در جلسه مورخ ۱۳۷۹/۶/۱۶ هیأت وزیران به تصویب رسیده است، جهت طی تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می گردد.

سید محمد خاتمی

رئیس جمهور

ماده واحده قانون اصلاح بند (۱) ماده (۱۸) قانون گذرنامه - مصوب ۱۳۷۰ - صدور گذرنامه، تمدید و صدور اجازه خروج انفرادی اشخاص کمتر از هجده سال تمام و افراد تحت ولایت یا قیمومت را محدود به موارد مصرح در آن نموده و اتخاذ تصمیم در موارد خاص را نیز بر عهده کمیسیون موضوع تبصره ماده واحده قرار داده است. نظر به تبعات منفی ناشی از اجرای مراتب فوق مشتمل بر:
- اتخاذ روند مخالفت کمیسیون مورد اشاره تقریباً با کلیه موارد خاص.

- ایجاد هزینه‌های سنگین به سبب مسافرت‌های متعدد والدین برای خارج کردن فرزندان.

- بروز مشکلات برای ثبت‌نام ایرانیان در مدارس شبانه‌روزی و مسافرت آنان.
- سوق یافتن برخی اشخاص مبتلا به دشواریهای فوق به اخذ گذرنامه و تابعیت کشور متوقف فیه و یا ثالث.

و به منظور رفع محدودیتهای ایجاد شده و فراهم نمودن تسهیلات در مورد افراد زیر ۱۸ سال تمام جهت امکان دریافت گذرنامه انفرادی.

همچنین با عنایت به مقرر شدن شیوه‌ای غیر ضرور در ماده (۳۳) قانون گذرنامه - مصوب ۱۳۵۱ - برای وضع و اصلاح آئین‌نامه‌های اجرائی قانون یاد شده از طریق واگذار گردیدن آن به قوه مقننه و با توجه به اصل (۱۳۸) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که جایگاه لازم را برای هیأت دولت در مورد تصویب آئین‌نامه‌های اجرائی قوانین پیش‌بینی نموده است و در جهت تناسب بخشی با اصل یاد شده و نیز تسهیل در روند تصمیم‌گیری موضوع مورد اشاره، لایحه زیر برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌شود:

**لایحه تغییر قانون اصلاح بند (۱) ماده (۱۸) قانون
گذرنامه - مصوب ۱۳۷۰ - و اصلاح ماده (۳۳) قانون
گذرنامه - مصوب ۱۳۵۱ -**

ماده واحده -

الف - از تاریخ تصویب این قانون، قانون اصلاح بند (۱) ماده (۱۸) قانون گذرنامه - مصوب ۱۳۷۰/۵/۲۳ - ملغی می‌گردد و مفاد بند (۱) ماده (۱۸) قانون گذرنامه - مصوب

۱۳۵۱/۱۲/۱۰ - به شرح ذیل اعتبار یافته، لازم الاجراء می شود:

۱ - اشخاصی که کمتر از ۱۸ سال تمام دارند و کسانی که تحت ولایت و یا

قیمومیت می باشند با اجازه کنیی ولی یا قیم آنان.

ب - ماده (۳۳) قانون گذرنامه - مصوب ۱۳۵۱/۱۲/۱۰ - به شرح زیر اصلاح

می شود:

۱ - در متن ماده یاد شده، عبارت "توسط وزارتخانه های امور خارجه، کشور و

دادگستری تهیه و پس از تصویب هیأت وزیران" جانشین عبارت "از طرف وزارت امور

خارجه - وزارت کشور با جلب نظر وزارت دادگستری و وزارت علوم و آموزش عالی و

وزارت دارائی تهیه و پس از تصویب کمیسیونهای کشور - دارائی - دادگستری و امور

خارجه مجلسین" می گردد.

۲ - تبصره ماده (۳۳) حذف می شود. /ن

وزیر کشور

وزیر امور خارجه

رئیس جمهور

وزیر امور اقتصادی و دارائی

وزیر دادگستری

بند (۱) ماده (۱۸) و ماده (۳۳) قانون گذرنامه مصوب ۵۱/۱۲/۱۰

ماده ۱۸ - برای اشخاص زیر با رعایت شرایط مندرج در این ماده گذرنامه صادر می شود:

۱ - اشخاصی که کمتر از ۱۸ سال تمام دارند و کسانی که تحت ولایت و یا قیمومیت می باشند با اجازه کتبی ولی یا قیم آنان.

۲ - ...

ماده ۳۳ - آئین نامه های مربوط به وجوهی که از متقاضیان گذرنامه و یا اسناد در حکم گذرنامه یا برگ گذر بیگانگان طبق مقررات باید دریافت شود و سایر آئین نامه های اجرائی این قانون از طرف وزارت امور خارجه - وزارت کشور با جلب نظر وزارت دادگستری و وزارت علوم و آموزش عالی و وزارت دارائی تهیه و پس از تصویب کمیسیونهای کشور - دارائی - دادگستری و امور خارجه مجلسین به موقع اجرا گذارده خواهد شد و تا تصویب آئین نامه های مزبور مقررات فعلی قابل اجرا است.

تبصره - در صورتی که تغییراتی در آئین نامه های مصوب ضرورت پیدا کند به تصویب کمیسیونهای مربوط مجلسین خواهد رسید.

قانون اصلاح بند (۱) ماده (۱۸) قانون گذرنامه مصوب ۱۰/۱۲/۵۱
(مصوب ۲۳/۵/۱۳۷۰)

- ماده واحده - بند ۱ ماده ۱۸ قانون گذرنامه بشرح ذیل اصلاح می‌گردد :
- بند ۱ - صدور گذرنامه و تمدید و صدور اجازه خروج انفرادی اشخاص کمتر از هجده سال تمام و کسانیکه تحت ولایت یا قیمومیت می‌باشند با اجازه کتبی ولی یا قیم آنان فقط در موارد ذیل امکان پذیر خواهد بود .
- الف - یساران با معرفی شورای عالی پزشکی .
- ب - افرادی که یکی از والدین یا قیم قانونی آنها متیم خارج از کشور باشد.
- ج - همسر و فرزندان کارکنان دولت جمهوری اسلامی ایران که مدت مأموریت آنان بیش از شش ماه باشد با تأیید بالاترین مقام وزارتخانه، نهاد یا سازمان دولتی .
- د - گروههای کارآموزی و یا گردش علمی و یا شرکت در سمینارها و مسابقات علمی و فرهنگی و تیمهای ورزشی با معرفی بالاترین مقام ارگان و نهاد مربوطه .
- ه - جانبازان و سرجوخین انقلاب اسلامی و جنگ تحمیلی با معرفی بالاترین مقام نهاد مربوطه در مرکز یا امضاء مجاز معرفی شده توسط مقام مذکور برای معالجه .
- و - همسر و فرزندان کسانیکه برای فرصت‌های مطالعاتی بیش از شش‌ماه اعزام شده یا می‌شوند و نیز همسر و فرزندان دانشجویان شاغل به تحصیل در خارج از کشور با تأیید وزارت فرهنگ و آموزش عالی یا وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی .
- ز - کسانیکه با پروانه گذر زبارتی عازم مسافرت خارج از کشوری باشند.
- تفسیر ۱ - افراد مزبور به‌جز موارد فوق‌الذکر در مواقع اضطراری با

تشخیص کمیسیون مرکب از نمایندگان وزارتخانه‌های کشور، اطلاعات، امور خارجه و شهرداری و نماینده دادستانی کل کشور که به دعوت وزارت کشور و در محل این وزارتخانه تشکیل می‌گردد، مجاز به خروج انفرادی خواهند بود. متقاضیان این تبصره، مکلفند مدارک مربوط را به اداره گذرنامه تحویل و از آن طریق به کمیسیون مزبور ارسال گردد.

تبصره ۲ - صدور گذرنامه و اجازه خروج از کشور برای افراد کمتر از هجده سال که والدین آنها فوت شده یا به حکم دادگاه مجبور تشخیص داده شود و به اتفاق قیم یا سرپرست قانونی خود قصد خروج از کشور را دارند، بلامانع می‌باشد.

تبصره ۳ - صدور، تمدید، تفکیک و تجدید گذرنامه برای افراد کمتر از هجده سال به وسیله نمایندگی‌های جمهوری اسلامی ایران در خارج از کشور به جز در موارد استثناء در بندهای این قانون ممنوع می‌باشد.

تبصره ۴ - افرادی که ولی آنها فوت شده و طبق حکم دادگاه به حد رشد رسیده و یا به ولی یا قیم دسترسی ندارند و دارای شرایط فوق‌الذکر باشند می‌توانند با ارائه موافقت دادستان شهرستان محل درخواست گذرنامه، گذرنامه و اجازه خروج دریافت دارند.